Sóc radical per tot això

Per MiriamD el dt., 26/09/2017 - 09:00

La misèria no ajuda al diàleg interreligiós. Un informe sobre Àfrica avisa que el poc coneixement de la religió, unit a la pobresa, són carn de canó pel fonamentalisme. Només al continent africà, 33.000 persones han estat assassinades entre 2011 i 2016 per grups armats, amb ideologies basades en extremismes religiosos. L'informe del PNUD (United Nations Development Programme) ha entrevistat 718 persones, de les quals 495 estan vinculades a organitzacions radicals. Són de Kenya, Níger, Camerún, Nigèria, Somàlia i Sudan, i intenten aclarir les causes del radicalisme. Entre aquestes, el sentiment de marginació, tant social com ètnica o de classe, a més de l'analfabetisme i la manca de feina. Hi ha també la feina negativa dels predicadors extremistes, que atien el foc a cervells joves poc formats en religió ni ètica. Si hi afegim el sistema corrupte i repressiu de molts països, el creixement econòmic no aconsegueix millorar les condicions. Les perifèries són cada cop més perifèriques.
Hi ha molts motius pel radicalisme entre els joves, i la pobresa i la ignorància sobre la religió, pròpia o dels altres, hi contribueixen. Per tant, em direu, els governs que volen evitar més conflictes treballaran de valent per disminuir i eradicar la pobresa, i per augmentar el coneixement sobre l'alteritat religiosa. Doncs no. Perquè coneixem les causes, però seguim amb receptes equivocades. El diner públic es segueix invertint de maneres inversemblants. Els tentacles de la corrupció són enormes.

No pensem que això passa al continent veí. La mesquinesa humana fa niu dins nostre, també ara i aquí. Els radicalismes no són una malaltia de quatre persones antisistema. No radicalitzem el nostre cervell, però tampoc el nostre cor ni esperit. No ens convé aniquilar la societat, ni aigualir la feina de tanta gent que sí ho ha fet bé abans que nosaltres. Que són molts i ens acompanyen, si sabem escoltar el seu llegat.